

prima instanță: V. Stratan
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

dosarul nr. 2r-878/16

DECIZIE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic, Iurie Bejenaru,

examinînd recursul declarat de Volosatîi Boris și Întreprinderea Individuală „Volosatîi Sergiu”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Volosatîi Boris și Întreprinderii Individuale „Volosatîi Sergiu” cu privire la încasarea plăților datorate,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termenul de atac a apelului depusă de Volosatîi Boris și Întreprinderea Individuală „Volosatîi Sergiu” și restituit apelul ca fiind depus în afara termenului legal,

c o n s t a ț ă

La 01 decembrie 2014 Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Volosatîi Boris și Întreprinderii Individuale „Volosatîi Sergiu” cu privire la încasarea plăților datorate.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 acțiunea a fost admisă. S-a încasat în mod solidar de la ÎI „Volosatîi Sergiu” și Volosatîi Boris în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma de 4137,90 dolari SUA cu titlu de datorie, suma de 851,11 dolari SUA cu titlu de dobîndă aferentă, suma de 1019,50 dolari SUA cu titlu de penalitate, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la data executării hotărîrii, precum și taxa de stat 2673,18 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 15 aprilie 2016 ÎI „Volosatîi Sergiu” și Volosatîi Boris au declarat apel, solicitînd repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 a fost respinsă cererea de repunere în termenul de atac a apelului depusă de Volosatîi

Boris și ÎI „Volosatfi Sergiu” și restituit apelul ca fiind depus în afara termenului legal.

La data 08 septembrie 2016 – ÎI „Volosatfi Sergiu”, iar la 13 septembrie 2016, Volosatfi Boris au declarat recurs nemotivat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016. La data de 06 octombrie 2016, depunând recurs motivat, au solicitat admiterea recursului, casarea încheierii recurate, repunerea în termen a apelului și punerea pe rol a cererii de apel.

În opinia recurentului este neîntemeiată constatarea instanței de apel, precum că deoarece scrisorile recomandate nu au fost reclamate, se consideră că apelanții au refuzat să ridice corespondența de la oficiul poștal. Susține că în cazul refuzului în primirea corespondenței, persoana responsabilă să o înmîneze consemnează refuzul pe citație sau înștiințare și o restituie instanței de judecată. La materialele dosarului lipsește dovada refuzului recepționării citațiilor. Invocă că nereclamarea citațiilor și refuzul de a le primi reprezintă proceduri cu semnificație diferită.

Cu referire la art. 208 CPC, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că prima instanță nu a aplicat citarea publică în privința sa sau citarea la locul de muncă. Or, este un fapt de notorietate publică că Volosatfi Boris este directorul liceului „Gh. Asachi”. Astfel, prima instanță nu a întreprins toate căile pentru citarea lor.

În privința repunerii apelului în termenul de atac, susține că a prezentat în instanța de apel probe, precum că Volosatfi Boris a făcut cunoștință cu încheierea de intentare a procedurii de executare și implicit cu hotărîrea primei instanțe abia la data de 31 martie 2016.

Atenționează recurentul asupra faptului că f.d. 83 și 84, la care face referire instanța de apel, nu conține avizele de recepție care ar demonstra faptul expedierii și /sau recepționării de către pîrîți a hotărîrii primei instanțe.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea încheierii instanței de apel și emiterea unei noi hotărîri sub formă de încheiere prin care a admite cererea de repunere în termen a apelului, iar pricina restituită spre rejudecare în instanță de apel la etapa primirii apelului, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

În conformitate cu art.427 lit. c) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul să caseze integral sau parțial încheierea, soluționînd prin decizie problema în fond.

Materialele dosarului atestă că prin hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chişinău din 26 ianuarie 2016 acţiunea a fost admisă. S-a încasat în mod solidar de la ÎI „Volosatîi Sergiu” și Volosatîi Boris în beneficiul ÎM OMF „Microinvest” SRL suma de 4137,90 dolari SUA cu titlu de datorie, suma de 851,11 dolari SUA cu titlu de dobîndă aferentă, suma de 1019,50 dolari SUA cu titlu de penalitate, în lei moldoveneşti la cursul oficial al BNM la data executării hotărîrii, precum și taxa de stat 2673,18 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la data de 15 aprilie 2016 ÎI „Volosatîi Sergiu” și Volosatîi Boris au declarat apel, solicitînd repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 07 septembrie 2016 a fost respinsă cererea de repunere în termenul de atac a apelului depusă de Volosatîi Boris și ÎI „Volosatîi Sergiu” și restituit apelul ca fiind depus în afara termenului legal.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că concluziile instanței de apel sunt contrare normelor de drept procedural, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 116 alin. (1,3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

La caz se reține că la depunerea apelului, apelanții au solicitat repunerea în termen a apelului, motivînd omiterea lui, prin faptul că la ședința primei instanțe nu au fost prezenți, iar copia hotărîrii primei instanțe nu au primit-o.

Din materialele dosarului rezultă că la examinarea pricinii în primă instanță, pîrîții ÎI „Volosatîi Sergiu” și Volosatîi Boris nu au fost prezenți.

S-a stabilit, de asemenea, că pîrîtul Volosatîi Boris a fost citat de mai multe ori de către prima instanță la adresa de domiciliu, iar ÎI „Volosatîi Sergiu” la adresa juridică. Aceasta se confirmă prin copiile citațiilor anexate la dosar (f.d. 56, 57, 67, 69, 76, 78). Însă acestea cu plicul sigilat au fost restituite instanței cu inscripția de la oficiul poștal precum că se restituie din motivul nereclamării corespondenței, ceea ce demonstrează că pîrîții nu au primit citațiile, și nici nu au primit copia dispozitivului.

Or, conform art. 100 alin. (1) CPC, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare

recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Iar, în conformitate cu art. 105 alin. (5) CPC, citația sau înștiințarea adresată persoanei fizice se înmânează personal contra semnătură pe cotor. Citația sau înștiințarea adresată unei organizații se înmânează persoanei cu funcție de răspundere respective contra semnătură pe cotor sau, în cazul absenței acesteia, se înmânează în același mod unui alt angajat, considerându-se recepționată de organizație.

În conformitate cu art. 106 alin. (1) CPC, dacă destinatarul refuză să primească citația sau înștiințarea, persoana împuternicită să o înmâneze consemnează refuzul pe citație sau înștiințare și o restituie instanței judecătorești.

La dosar lipsește dovada refuzului recepționării de către apelanți a citațiilor, deoarece nu se atestă consemnarea expresă efectuată în acest sens de către colaboratorul poștal pe cotorul avizului de recepție.

Astfel, sunt eronate concluziile instanței de apel expuse în încheiere, precum că pârții au fost citați prin aviz de recepție, dar deoarece acestea nu au fost reclamate, prin urmare se consideră că apelanții au refuzat să ridice corespondența de la oficiul poștal. Or, noțiunea de „nereclamare” a poștei este diferită de noțiunea de „refuz” în primire.

Totodată, în conformitate cu art. 102 alin. (6), citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces. Dacă persoana nu locuiește la adresa comunicată instanței, citația sau înștiințarea poate fi trimisă la locul ei de muncă sau la locul unde se află.

Iar, conform art. 108 alin. (1) CPC, dacă locul de aflare a pârțului nu este cunoscut și reclamantul dă asigurări că, deși a făcut tot posibilul, nu a reușit să afle domiciliul acestuia, președintele instanței dispune citarea acestuia prin publicitate. Publicarea în presă se consideră citare legală.

Din materialele dosarului rezultă că procedura de înștiințare judiciară prevăzută atât de art. 102 al. (2) CPC, cât și de art. 108 CPC, nu a fost respectată. Astfel, atât prima instanță, cât și reclamantul nu au efectuat tot posibilul pentru citarea legală a pârțurilor, inclusiv citarea la locul de muncă cunoscut.

Mai mult, materialele dosarului nu conțin avize de recepție spre confirmarea recepționării de către pârți a copiei hotărârii primei instanțe.

La fel, materialele dosarului atestă că Boris Volosatîi a făcut cunoștință cu încheierea de intentare a procedurii de executare și implicit cu hotărârea Judecătoriei Botanica din 26 ianuarie 2016, abia la data de 31 martie 2016, despre care fapt dovedește mențiunea efectuată de Boris Volosatîi pe copia încheierii de intentare a procedurii de executare (f.d. 100-101).

Aceste circumstanțe denotă faptul că pârâții Boris Volosatîi și ÎI „Volosatîi Sergiu” nu a cunoscut despre data examinării pricinii, prin urmare, fiind în neștiință despre începerea curgerii termenului de declarare a apelului și respectiv în imposibilitate de a depune apelul în termen.

Astfel, se constată că, deși, instanța de apel a stabilit că cauza în prima instanță a avut loc în lipsa pârâților și că dispozitivul hotărîrii a fost emis în lipsa acestora, fără a le fi adus la cunoștință dispozitivul hotărîrii, însă la adoptarea încheierii contestate nu s-a ținut cont de circumstanțele date și instanța neîntemeiat a respins cererea de repunere în termen a apelului, restituindu-l.

Acest fapt indică că încheierea din 07 septembrie 2016 a fost emisă contrar prevederilor procedurale, iar Boris Volosatîi și ÎI „Volosatîi Sergiu” urmau a fi repuși în termen pentru depunerea apelului în condițiile art. 116 CPC.

În această ordine de idei, faptele relatate generează casarea încheierii recurate, or menținerea acesteia, în condițiile enunțate, ar constitui o încălcare a dreptului recurenților-pârâți de a dispune de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și îngrădirea accesului la justiție.

Distinct de cele enunțate, Colegiul civil, comercial și contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016 și de a emite o hotărîre nouă sub formă de încheiere prin care a admite cererea lui Boris Volosatîi și ÎI „Volosatîi Sergiu” cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanță de apel la etapa primirii apelului.

În conformitate cu art. 427 lit. b) și c), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se admite recursul declarat de Volosatîi Boris și Întreprinderea Individuală „Volosatîi Sergiu”.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 07 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Organizația de Microfinanțare „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Volosatîi Boris și Întreprinderii Individuale „Volosatîi Sergiu” cu privire la încasarea plăților datorate și se emite o hotărîre nouă sub formă de încheiere prin care:

Se admite cererea lui Volosatîi Boris și Întreprinderea Individuală „Volosatîi Sergiu” cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului.

Se repun Volosatîi Boris și Întreprinderea Individuală „Volosatîi Sergiu” în termenul de declarare a cererii de apel, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău la etapa primirii apelului.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru